

סא:

עין משפט
גד בצורה

לח א"מ וקמט סט טוס"ט
לח"ס ס"ה ס"ה ס"ה ס"ה
ל"ב ס' מ"ד מ"ה ס"ה ס"ה
התורה הלכה ו' סמג
ל"ח ו' :

מוסף רש"י

הברכות. משמע ברכות
שעשה חמשים כגון ו' ו' ו' ו'
ברכות ו' קטן ו' סמג
ומענינות הרבה. מפרשות
שתי סוגין קמיעין פוקים
לח"ס. כגון כל החמה. וכן
לא תראה מחלה ליה ו' ו'
ועשרים בסוקין. ס' ו'
נעלה דליקא בשבת ו' ו'.

תוס' ישנים

כל שריפא שששה בני אדם כאחד. נראה לר"י דגרסינן כאלה והכי פירושו מדקמינן כאלה אלמא משמע דנגי קמיעים מיירי ועליל קמיני כל שריפא וסנה משמע קמיע אחד ומשני דההוא דלעיל ללמחויי קמיע וכן ללמחויי גברא ור"ה אפילו לא נמרפאו יחד אלא הא דנקט כאלה ללמחויי דנגי קמיעין מיירי וללמחויי גברא:

תלתא קמיעין א"י גברי תלת תלת זימני. פירוש שכתב לתש אחד גבי איגרות וכל אחת העולה לגי אנשים או לאחד שלש פעמים קשה לרש"י קמיע ג' היכי איתמחי הלא מיד כשנמרפא האדם שליש בקמיע ג' (פעם א') איתמחי גברא וכיון דאיתמחי גברא ודאי שזתה האיגרת תועיל מכאן ואילך וי"ל כגון דשני קמיעין הללו ריפאו תלת זימני לתרי גברי וקמיע שלישי לתד מרבך תרי גברי תרי זימני והשתא מימחו כגרי תרי קמיעי וגברא וקמיע שלישי אחי לא איתמחי וחזר וריפא קמיע שלישי אדם שלישי הסתתא כח אמת המשתא גברא והמחאת קמיע:

תלת תלת זימני. הוה מלי למימר חד תלת זימני ואיך חד זימנא אלא צעי למימר שיהיו שלשה קמיעין מומחין: **חד קמיע דתלת גברי.** נראה לר"י דה"ה לחד גברא תלת זימני דודאי לגבי המחאת גברא הוא דמצינא ליה בסמוך אי איתמחי חד גברא מתלת קמיעי אכל לעיני המחאת קמיע דעדיף לא קא מיציעא ליה דשפיעא דמלין בהמחאת קמיע ולא אמרינן מוליה דהאי גברא הוא דמקבל כהבא והאי דנקט לתלתא גברי משום דביתא דהאי גברא לא גברא איתמחי: **תלת קמיעי** אחד גברא מאי. תימנה תיפשוט ליה מדתני לעיל איהו קמיע מומחה כל שריפא שלשה בני אדם ומוקמין לה ללמחויי גברא משמע דוקא תלת גברי אכל חד גברא לא מדלא קמיני כל שריפא אדם אי גבי קמיעין וקונטרס פי' גפי' אי מימחי גברא מימחי קמיע עשה אדם זה קמיע לשלשה אנשים דעשה אדם זה קמיע שריפא כחב זה ג' אנשים והקמיע מומחה שריפא כחב זה ג' אנשים ויהא פירושא נמי לא איתמחי גברא אלא דוקא לאותו לחש וקשה לר"י לפירוש זה דהא אמרינן לקמן חד קמיע לתלתא גברי קמיע איתמחי ב' גברא לא איתמחי איש ויש ליישב לשון הקונטרס דה"ק עשה אדם זה לחש זה בשלשה איגרות לג' אנשים דעשה אדם זה מומחה שריפא לג' אנשים והלחש מומחה שריפא לחש זה ג' אנשים וגם זה אין נראה לר"י דאם בענין זה נמי קריי חד קמיע לתלתא גברא הדרה קושא לדוכתיה ואם הוא קריי בענין זה תלתא קמיע לתלתא גברי חד חד זימנא הא אמרינן לקמן דגברא איתמחי ולא קמיע לכך נראה לר"י כפירוש וכן פירוש אחר שפי' בקונטרס מיושב מן הראשון: **והא איתמחי** קמיע. פירש בקונטרס דעשה הקמיע לבדו מומחה ע"י אדם זה תימנה דהוא עצמו פירש בסמוך גבי תלת תלת זימני דכל לחש שריפא ג' פעמים נעשו ג' קמיעות הללו מומחים מיד כל אדם אפי' שרואה לומר הקונטרס שריפא אחד כהבס מדפירש ואין לומר שמול הרופא גרם וכן נראה ודאי עיקר דלא ע"י אדם זה לבד עשה הקמיע מומחה אלא אף מיד כל אדם דהא אמרינן בסמוך תלתא קמיע לתלתא גברי תלת תלת זימני ואיתמחי גברא ודאי תלתא קמיעי לתלתא גברי דקאמר איירי שריפא אחד עשה דבענין אחר לא איתמחי גברא א"כ האי דקאמר נמי תלת תלת זימני איירי נמי ברופא אחד כמו רישא וקאמר דאיתמחי קמיע והיינו ע"כ מיד כל אדם דאי מיד רופא זה הא בלאו הכי הוא מומחה בכל קמיעין שבעולם וממנה שפירש נמי גבי תלת תלת זימני כל לחש ריפא ג' פעמים ואפילו אדם אחד חזר בו מזה דפירש איתמחי קמיע ואין לומר מול החולה גרם שממרפא ע"י קמיעתא שהרי בשלשה אנשים החזק משמע דלא אמרינן איתמחי קמיע אלא א"כ ריפא ג' אנשים:

איתמחי קמיע. פירש הקונטרס ואין לומר מול הרופא גרם דאין הדבר תלוי במול הרופא אלא בחכמתו משמע שרואה ליתן טעם אמתאי איתמחי קמיע במול הרופא היה לנו תלמות שכבר הומחה שריפא ג' אנשים גבי מיני קמיעים ולא היה לנו תלמות בקמיע ולא ידע רש"י מה טעם נותן על זה דהא לא איתמחו שאר קמיעין של שאר חולאים אפי' דהרופא איתמחי בכל קמיעין שבעולם הי"ג אלו ג' קמיעים נמי תלמות ברופא אלא צריך לתרץ כמו שפירשתי ללשון ר"י בענין שיבא המחאת קמיע והמחאת גברא בבת אחת והתניא

במה אשה פרק ששי שבת

ששיר. אעשה: מפני מראים העין. דלא מיחוי כמאן דצעי ליה לרפואה אלא לתכשוי ולאו תכשוי הוא אלא מומחה דלגת מולי: וספסוף כל שריפא ג' בני אדם. ולעיל קמיני כל שריפא וסנה ושיגש וספסוף כל אדם אחד: הא ללמחויי גברא ור"ה אפילו לא נמרפאו יחד אלא משום דקמט ג' בני אדם שלשה מיני חלאים ואיירי ג' מיני קמיעין שאינן דומין זה לזה וללמחויי גברא שריפא מומחה בכל קמיעים שיעשה לעולם כדאמרינן בב"ק (דף לו.) נגח שור ותמור וגמל נעשה מועד לכל אכל הקמיע אינו מומחה אם יכחבו רופא אחר אחד מן: וסא. דקמיני כל שריפא וסנה ושיגש מיירי בחולי אחד וכתבו זה הלחש וריפא ג' פעמים או לאדם אחד או לשלשה וללמחויי קמיעא מיירי דעשה הקמיע לבדו מומחה על ד אדם זה או לא כתבו שלשה רופאים נעשה קמיע של לחש זה מומחה מיד כל אדם: **תלתא קמיעי.** ג' מיני לחש: **תלתא קמיעי.** כל לחש ריפא שלשה פעמים ואפילו אחד: **איתמחי גברא.** בכל קמיעות לעולם שהרי הומחה בשלשה מיני קמיעים: **ואיתמחי קמיע.** שלשה קמיעין הללו נעשים מומחים מיד כל אדם שהרי ריפא כל אחד ג"פ. ואין לומר מול הרופא גרם דאין הדבר תלוי במול הרופא אלא בחכמתו ואין לומר נמי (ה) החולה גרם שממרפא על ידי קמיעין שהרי בשלשה אנשים החזק: **קמיעא לא איתמחי.** לגא מיד רופא אחר: **חד קמיע לתלתא גברי.** לחולי אחד: **קמיעא איתמחי.** מיד כל אדם: **גברא לא איתמחי.** לקמיע אחר שאינו של לחש (זה) ושל חולי זה: **תלתא קמיעי.** של שלש מיני חולי: **קמיעא ודאי לא איתמחי.** מיד אדם אחר שהרי לא ריפא אלא פעם אחת: **מוליה דהאי גברא.** מאלחו של חולה זה דמקבל קמיעא. ור"ה ממתני דלעיל שמעין לה דקמיני כל שריפא וסנה ושיגש דמשמע לאדם אחד ואוקימנא דאיתמחי קמיעא ולא אמרינן מוליה הוא לא דמי חסד חד

קמיעא הוא וליכא למיתלייה במולא דגברא אלא בקמיעי הני ודאי בגברא תלוי או ברופא או בממרפא הלכך מביעיא לן במאי יתיליה: **לאזולוינסו.** בשבת *לחזר ויהמערבת כשאר כתבי הקדש: **הכרובים.** שתקנו חכמים כגון תשעה של ר"ה שיש בהן מלכותי וחרכותי ושפורות: **מענינוס.** מפרשות הרבה שכותבין בהן את מקראות של רפואה: **היה כסוב.** סס: **יעודי.** יקון מקום הסס ויגמנו: **קמט בית הכסא שלהן כשדות:** שיש בו סכנה. אי שקיל ליה מיניה דשרי למיעל בהן לבית הכסא משום פקוח נפש: **אף על גב דנקיע ליה בידי.** תכשיתו הוא הלכך אי נמי מייתי ליה ד' אמות צידים לא מייחייב: **של**

קמיעא הוא וליכא למיתלייה במולא דגברא אלא בקמיעי הני ודאי בגברא תלוי או ברופא או בממרפא הלכך מביעיא לן במאי יתיליה: **לאזולוינסו.** בשבת *לחזר ויהמערבת כשאר כתבי הקדש: **הכרובים.** שתקנו חכמים כגון תשעה של ר"ה שיש בהן מלכותי וחרכותי ושפורות: **מענינוס.** מפרשות הרבה שכותבין בהן את מקראות של רפואה: **היה כסוב.** סס: **יעודי.** יקון מקום הסס ויגמנו: **קמט בית הכסא שלהן כשדות:** שיש בו סכנה. אי שקיל ליה מיניה דשרי למיעל בהן לבית הכסא משום פקוח נפש: **אף על גב דנקיע ליה בידי.** תכשיתו הוא הלכך אי נמי מייתי ליה ד' אמות צידים לא מייחייב: **של**

קמיעא הוא וליכא למיתלייה במולא דגברא אלא בקמיעי הני ודאי בגברא תלוי או ברופא או בממרפא הלכך מביעיא לן במאי יתיליה: **לאזולוינסו.** בשבת *לחזר ויהמערבת כשאר כתבי הקדש: **הכרובים.** שתקנו חכמים כגון תשעה של ר"ה שיש בהן מלכותי וחרכותי ושפורות: **מענינוס.** מפרשות הרבה שכותבין בהן את מקראות של רפואה: **היה כסוב.** סס: **יעודי.** יקון מקום הסס ויגמנו: **קמט בית הכסא שלהן כשדות:** שיש בו סכנה. אי שקיל ליה מיניה דשרי למיעל בהן לבית הכסא משום פקוח נפש: **אף על גב דנקיע ליה בידי.** תכשיתו הוא הלכך אי נמי מייתי ליה ד' אמות צידים לא מייחייב: **של**

קמיעא הוא וליכא למיתלייה במולא דגברא אלא בקמיעי הני ודאי בגברא תלוי או ברופא או בממרפא הלכך מביעיא לן במאי יתיליה: **לאזולוינסו.** בשבת *לחזר ויהמערבת כשאר כתבי הקדש: **הכרובים.** שתקנו חכמים כגון תשעה של ר"ה שיש בהן מלכותי וחרכותי ושפורות: **מענינוס.** מפרשות הרבה שכותבין בהן את מקראות של רפואה: **היה כסוב.** סס: **יעודי.** יקון מקום הסס ויגמנו: **קמט בית הכסא שלהן כשדות:** שיש בו סכנה. אי שקיל ליה מיניה דשרי למיעל בהן לבית הכסא משום פקוח נפש: **אף על גב דנקיע ליה בידי.** תכשיתו הוא הלכך אי נמי מייתי ליה ד' אמות צידים לא מייחייב: **של**

מסורת הש"ס

(א) לקמן קמ"ו וס"ג (ב) ערסין ו. (מפ' סופרים פ"ה ס"ג), (ג) וניר (ספרות ע"ד) ד' לחזר שאינה מפורשת מכל וי"ה כדפי' שפלתם (ו) וי"ה ה"ה קמ"ו י"ה כ"ה ס' י"ה איתו כמנדרה דר"ל (ז) ש"ך לעיל קמ"ה ד"ה חלחל.

הגהות הב"ח

(א) ר"ה ד"ה ויתמחו ס' נמי מול החולה גרם:

גליון הש"ס

ר"ה ד"ה ויתמחו ס' נמי מול החולה גרם:

רבינו חננאל

(וכד) נביא איהו קמיע מומחה כל שריפא ג' בני אדם כאחד. בני רב פפא תלמי וזני קמיע רפא לאחד ג' בני חולאים. כל קמיע ריפא חולי סא. קמיעא ודאי לא איתמחי ספי ליה ג' זימני, או דלמא מוליה ודאי גברא דמקבל קמיעא ודאי איתמחי לא גברא ולא קמיעא. ועלמה בחיקי. (ולא איתמחי) לא גברא ולא קמיעא. וירושלמי נאמן אדם לומר קמיעא זו ורפאיה בו ב' ז' פעמים. קמיעין יש בהן משום קדושה ואסור למיעל בהו לביח הכסא או לא, לגנוז לא קא מביעי לן רבין גרבי הקמיעין מן הכלים שאם היה שם תיבוב עליהן תנינן הוה זי יגור ויגנו. (וכן) קא מביעיא לן למיעל בהו לביחיה.